

ФАКУЛТЕТ: УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ-ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева: КТ 05/2-7 бр. _____

Датум: 10.10.2022. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
(ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА)

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: Владимир (Милован) Симић
 2. Предложено звање: Редовни професор
 3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: Историја уметности и архитектуре
 4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: Пуно радно време
 5. До овог избора кандидат је био у звању: Ванредни професор
- у које је први пут изабран: 23.10.2018. године
- за ужу научну област /наставни предмет: Историја ликовних уметности и архитектуре

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 23.10.2023. године
2. Датум започињања поступка: 20.04.2022. године (датум упућивања иницијативе катедре или датум започињања поступка на други начин из чл. 6 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду)
3. Датум и место објављивања конкурса: 25.05.2022. године у огласним новинама „Послови“ НЗС, на сајту Факултета и на сајту Универзитета.
4. Звање за које је расписан конкурс: Редовни професор

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Филозофског факултета, 13.05.2022. године

2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	--	-------------------------------------

1) Др Бранислав Тодић, редовни професор, Историја ликовних уметности и архитектуре, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

2) Др Игор Борозан, редовни професор, Историја ликовних уметности и архитектуре, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

3) Др Љиљана Стошић, научни саветник Балканолошког института САНУ, Историја ликовних уметности

3. Број пријављених кандидата на конкурс: 1

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: /

5. Датум стављања реферата на увид јавности: 14.07.2022. године

6. Начин (место) објављивања реферата: Сајт Филозофског факултета

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 22.09.2022. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата Владимира Симића у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 72. ст. 4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 1634/1-III/1
22.09.2022. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон) и члана 227. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој VII редовној седници, од дана 22.09.2022. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се **др Владимир Симић** изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ, са пуним радним временом, на Одељењу за историју уметности, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ, због потребе Факултета, Одељења за историју уметности.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 22.09.2022. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Владимир Симић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон), чланом 135. Статута Универзитета („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/2018, 207/2019, 213/2020, 214/2020, 217/2020, 230/2021, 232/202222, 233/2022 и 236/2022), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1х Универзитету у Београду
1х др Владимиру Симићу
1х Одељењу за историју уметности
1х Стручном сараднику за радне односе
1х Одсеку за правне послове
1х Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

проф. др Данијел Синани

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета број ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 837/1-IV/1 од 13. маја 2022. године, изабрани смо у комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање редовног професора за ужу научну област Историја ликовних уметности и архитектуре са пуним радним временом, на неодређено време. Конкурс је објављен на сајту Филозофског факултета, сајту Универзитета у Београду и у огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови” 25. маја 2022. године. На конкурс се пријавио кандидат др Владимир Симић, ванредни професор. Комисија је прегледала конкурсну документацију кандидата и установила да испуњава услове предвиђене Критеријима за стицање звања наставника Универзитета у Београду и Правилника о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду, па Изборном већу Филозофског факултета подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографија кандидата

Владимир Симић је рођен 1976. у Новом Саду. Гимназију је завршио у Кикинди. Основне студије историје уметности уписао је 1995. на Филозофском факултету у Београду и завршио 2003. године; на истом факултету је магистрирао 2008. и одбранио докторску дисертацију 2013. године под насловом *Захарија Орфелин (1726–1785)* под менторством проф. др. Мирослава Тимотијевића. Запослен је на Филозофском факултету у Београду од 2004. године, најпре као асистент приправник на Катедри за историју уметности новог века, а у звање асистента 2009. на Одељењу за историју уметности и 2013. за доцента. У звање ванредног професора изабран је на Филозофском факултету у Београду 2018. године.

Усавршавао се у иностранству као стипендиста Гете института у Минхену (2005), у Волфенбителу (Немачка) као стипендиста фондације *Dr. Guenther Findel-Stiftung* (2006) и у Бечу са стипендијом Аустријске службе за академску размену (*Österreichische Austauschdienst – ÖAD*) (2009).

Учествовао је на више домаћих и међународних научних пројеката, а од 2019. је сарадник и члан управног одбора на међународном пројекту *People in Motion: Entangled Histories of Displacement across the Mediterranean (1492–1923)* (Cost Action 18140). Члан је Немачког друштва за проучавање 18. века, а од 2016. секретар Одељења за ликовне уметности Матице српске у Новом Саду.

Учествовао је у реализацији више изложби у нашим водећим музејским институцијама: Галерији Матице српске, Спомен-збирци Павла Бељанског и Етнографском музеју у Београду. Од 2010. је стални сарадник Галерије Матице српске, са којом је остварио више ауторских пројеката, међу њима: *Сава Текелија – велики српски добротвор* (2010), *За љубав отаџбине: патриотизам у српској култури 18. века* (2012), *Арсеније Теодоровић и српска црква у Будиму* (2017) и *Крачун* (2019).

Професор Симић је до сада објавио преко педесет научних радова, од којих се – међу штампаним пре 2018. године – издвајају две научне монографије: *За љубав отаџбине: патриоте и патриотизам у српској култури*

XVIII века у Хабзбуршкој монархији, Нови Сад 2012. и *Романови и Срби: рецепција слике руских владара у уметности XVIII века*, Нови Сад 2018. После избора у звање ванредног професора објавио је једну научну монографију, осам чланака у високоранжираним научним часописима, шест поглавља у монографским публикацијама, шест излагања на научним конференцијама и шест енциклопедијских и каталошких јединица.

Научно-истраживачки рад

Најзначајнији рад који је др Владимир Симић објавио после избора за ванредног професора (2018) представља научна монографија *Портрет српског интелектуалца у доба просветитељства*, Нови Сад: Матица српска: Галерија Матице српске 2022. То је прва свеобухватна књига о српској ликовној уметности у доба просветитељства, сагледаној кроз призму портрета интелектуалаца изведеним у различитим техникама и облицима ликовног изражавања, као носилаца друштвених појава у последњим деценијама 18. и првим деценијама 19. века. Због таквог пионирског приступа у истраживању положаја и улоге интелектуалаца у разматраном периоду, као и њиховог одраза у уметности, аутор је нашао за потребно да прве странице књиге посвети важним разматрањима основних појмова, уводећи тако читаоца у сложену тему којом се затим исцрпно бави. Најпре је скицирао слику интелектуалца у европској култури 18. века, с освртом на просветитељство у Хабзбуршкој монархији, разматрањем секуларног просветитељства, јозефинизма, јансенизма и католичког, а посебно протестантског просветитељства и његове важности за Србе у Монархији, при чему је потребну пажњу обратио и на утицаје руског и грчког просветитељства. Узимајући у обзир све расположиве писане и ликовне податке, писац је подробно истражио портрете српских интелектуалаца тога доба, који су типолошки (допојасни, студијски и прикази путника) и иконографски настављали барокну традицију приказивања. Испитао је, између осталог, ликове интелектуалаца на преднасловним странама њихових штампаних дела, као и физиогномске портрете, од којих су најзанимљивије изводили сликари Арсеније Теодоровић и Димитрије Аврамовић. Портрети интелектуалаца у књизи су систематизовани и контекстуализовани и по њиховом статусу унутар друштва – учењаци, књижевници, клирици, чиновници – и подробно су размотрене њихове посебности на нивоу иконографских и симболичних елемената. Књигу завршава изузетно занимљиво поглавље Јавно памћење и заборављање, у коме је исцрпно истражен проблем чувања сећања на интелектуалце овога доба, са закључком да је кроз споменике, меморабилије, књиге, портрете и друге ликовне приказе интелектуалца (Доситеја Обрадовића, Саве Текелије или Лукијана Мушицког, на пример) креирано јавно памћење, као један од начина учвршћивања идентитета заједнице. На основу овог кратког осврта, закључујемо да је књига професора Симића *Портрет српског интелектуалца у доба просветитељства* темељно написана студија, методолошки сигурно заснована и интердисциплинарно обликована, којом је њен аутор досегао пуну научну зрелост.

Одлично познавање старије уметности, а не само доба просветитељства, што је испољио и у неким ранијим радовима, кандидат је потврдио студијом *Early cyrillic printed books and the migration of decorative forms between the Adriatic and the Danube around 1500*, Зограф 44 (2020) 189–204. У њој је прегледно и са добрим познавањем историје европског штампарства приказао

рад Цетињске штампарије (1493–1496) и улогу јеромонаха Макарија у обликовању њених књига. Њихов ликовни украс је објаснио интерпретацијом традиционалних декоративних мотива у споју са ренесансним иницијалима преузетим из венецијанских штампаних књига. Захваљујући Макарију, књиге са таквим, каткад идентичним украсом, штампане су десетак година касније у Влашкој кнежевини, а њихов утицај – што је прегледно показано у студији – осетио се и у свим књигама штампаним у млађим српским штампаријама.

Судбином старе српске уметности после Велике сеобе (1690) и њеним променама током прве половине 18. века, проф. др Симић је био заокупљен у чланку *The Impact of Migrations on the Transformation of Serbian Religious Art in the 18th Century*, *Astra Salvensis* 2 (2019) 331–338. У њему је приказао промене које су се десиле после преласка Срба у јужну Угарску, осветлио је улогу Карловачке митрополије у прихватању нове, европске уметности и испитао утицаје, посебно украјинске и руске, који су у време патријарха Арсенија IV и епископа Висариона Павловића изменили слику српске уметности 18. века.

Изучавањем уметности овог столећа проф. др Владимир Симић се бави на широкој основи и на нов методолошки начин, увођењем у истраживање опсежна културолошка разматрања. У чланку *Путовање Саве Текелије у Русију: скица Источне Европе у белешкама просвећеног племића*, *Књижевна историја*, год. 53, бр. 173 (2021) 41–65, на основу Текелијиних бележака и цртежа са путовања по Русији, испитани су и анализирани његови лични доживљаји, али и стереотипи о народима источне Европе, овде протумачени и контекстуализовани у оквиру просветитељских схватања о једном недовољно познатом европском простору. Текелијин путопис је сагледан кроз рецепцију „другог” доба просветитељства и кроз призму просвећеног српског племића из Угарске. Студија *The spectacle on paper and the baroque theatre of war: the conquest of Belgrade 1717*, *Baroque Belgrade: transformation 1717–1739*, *Belgrade* 2019, 60–73, посвећена је бакрорезним представама са темом аустријског освајања Београда 1717, у којој је професор Симић са сувереним познавањем европске барокне графике анализирао бакрорезне представе тог догађаја, утврдивши њихов сценски карактер и спој реалних и измаштаних призора, са закључком да је „театрализација рата била одраз културе елите доба барока, која је кроз артифицијелност и естетизацију потврђивала своје место у друштву”. Рад *Између Жефаровића и Соларића: промена историјске слике светих Ћирила и Методија у другој половини XVIII века*, *Наслеђе и стварање: свети Ћирило, свети Сава: 869–1219–2019*, књ. II, Београд 2019, 849–865, бави се питањем измена интерпретације светих Ћирила и Методија између барокног и просветитељског концепта 18. века, у складу са променама које су у почетку истицале веру, а потом језик као кључни елемент око којег се интегрисала српска заједница у Хабзбуршкој монархији. Кандидат је написао и изванредну студију о Марији Терезији: *Угарска краљица Марија Терезија као српска владарка: династички патриотизам и визуелна пропаганда*, *Из историје српско-мађарских културних веза*, књ. 2, Нови Сад 2019, 149–169, у којој је ликовне представе аустријске царице и угарске краљице убедљиво протумачио као најефикаснији вид династичке пропаганде и јачања култа њене личности, па у том смислу сјајно објаснио и Жефаровићеву графику *Свети Сава са српским светима дома Немањина* (1741) као и Орфелинове цртеже у *Маловажном привјетствију* (1757) и његовој *Новој калиграфији* (1759).

Српско-руским културним везама, којима се у континуитету бави више година, проф. др Владимир Симић је посветио и рад *Politics, Orthodoxy and Arts*

Serbian-Russian Cultural Relations in the 18th Century, Musicology 28 (2020) 79–98, који сажима нека од његових досадашњих истраживања: у раду се испитују узроци снажне русификације српске културе прве половине 18. века и истражује улога украјинских сликара који су пресудно допринели преображају српске сакралне уметности, а што је резултирало и јачањем култа руске династије Романових преко њихових портрета у сликарству и графици. Кандидат је један рад посветио икони Мандилиона Арсенија Теодоровића, популарној теми у руској уметности: *Рецепција Мандилиона у доба просветитељства: икона Арсенија Теодоровића из српске цркве у Будиму*, Зборник Матице српске за ликовне уметности 48 (2020) 41–56. У њему је Христов „портрет” првенствено разматран у контексту нове науке физиогномике, врло популарне око 1800. године, и доказано да је сликар познавао најважнија теоријска дела тог учења.

Професор Симић је и после одбране докторске дисертације интензивно наставио да се бави стваралаштвом Захарије Орфелина: у чланку *Popular Piety and the Paper Icons of Zaharija Orfelin*, Balcanica 51 (2020) 45–64, размотрио је Орфелинове бакрорезне иконе са темама Богородице и српских светих прецизно утврдио колико су оне, у иконографском погледу, дуговале традиционалном православном наслеђу, а колико савременим барокним обрасцима позајмљеним из средњоевропске уметности; у прилогу *Јакоб Шмуцер и Захарија Орфелин: једна уметничка сарадња у српској графици 18. века*, Зборник Народног музеја 24/2 (2020) 111–127, испитао је и објаснио Орфелинову сарадњу са Јакобом Шмуцером, водећим бечким бакроресцем 18. века, како на личном плану тако и у међусобним односима који се могу открити на њиховим графичким делима; у изузетно занимљивом чланку *Погреб и постхумни портрет митрополита Павла Ненадовића: цртежи Теодора Крачуна и Захарије Орфелина*, Саопштења 50 (2018) 161–174, описан је погреб митрополита Павла Ненадовића 1768. године и објашњена барокна симболична манифестација догађаја прворазредног религиозно-политичког значаја, а затим су објављена и детаљно анализирана два Ненадовићева портрета, чије су цртеже извели тада најбољи уметници Теодор Крачун и Захарија Орфелин.

Од избора за ванредног професора до данас, др Симић је учествовао на неколико међународних научних скупова и његова саопштења су штампана у целини: *The Impact of Engravings on the Paintings of Arsenije Teodorović in the Serbian Church in Buda*, Beyond Boundaries: Conceptualizing Netherlandish Prints (proceedings from the conference held at The National Museum in Belgrade, October 21–22, 2019), Belgrade 2021, 141–152; *Орфелинов и Доситејев грађански патриотизам: однос српских интелектуалаца према просветитељским реформама Јосифа II*, Век просветитељства у српској култури (међународни научни скуп, 15. март 2019), Београд 2020, 101–118; *Захарија Орфелин, пијетизам и рано просветитељство код Срба*, Осам векова аутокефалије Српске православне цркве: зборник радова међународног научног скупа „Осам векова аутокефалије Српске православне цркве (1219–2019): историјско, богословско и културно наслеђе” (Православни богословски факултет, 10–14. децембар 2018), књ. 2, Београд 2020, 405–412.

Кандидат је у овом раздобљу учествовао и на националним научним скуповима, са којих је у целини објавио следећа саопштења: *Динамика културног простора у 18. веку: црква у Српском Ковину као модел*, Српски културни простор: устројство, проблеми, вредности (зборник радова са скупа одржаног у Матици српској 17–18. маја 2019), Нови Сад 2020, 447–457; *Гроф Георгије Бранковић у митској нарацији и историји 18. века* (са М. Костић)

(зборник радова са научног скупа одржаног у Београду и Новом Саду 16–17. децембра 2019), Београд 2020, 251–261; *Бога се бојте, цара поштујте (I Петар 2:17): о поштовању цара, апостолским посланицама и Хабзбуршком неоапсолутизму средином 19. века*, Срби у Угарској: 1848–1918: од Мајске до Велике народне скупштине (зборник радова са научног скупа одржаног у Новом Саду 2. новембра 2018), Нови Сад 2019, 151–166.

Учешће на научним пројектима и научним скуповима

Др Владимир Симић је у време избора за ванредног професора, до краја 2018. године, учествовао на научном пројекту *Представе идентитета у уметности и вербално-визуелној култури новог доба*, који је финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Од тада до данас је сарадник на међународном пројекту *People in Motion: Entangled Histories of Displacement across the Mediterranean (1492–1923)* (Cost Action 18140) који финансира COST (European Cooperation in Science and Technology).

У раздобљу 2018–2022. учествовао је на три међународна научна скупа и на три скупа националног значаја са сопственим саопштењима, која су објављена у целини.

Педагошки рад

Од почетка рада на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду (2004) Владимир Симић је ангажован у настави, а у складу с оствареним резултатима у научном и педагошком раду напредовао је од асистента приправника до ванредног професора. У раду са студентима обављао је различите задатке и послове: од реализације задатих програма вежби у улози асистента, до самосталног обликовања предметног програма, преко разноликих видова консултативног рада и наставе са студентима на свим нивоима студија, као и у циљу израда завршних и мастер радова и дисертација из области Српске уметности новог века. Као полазиште у разradi и унапређењу предметних програма кандидат се служи увидом у најновија теоријска и методолошка сазнања, користећи савремена домаћа и европска искуства у школској и научно-истраживачкој пракси.

Његово залагање и посвећеност раду са студентима огледају се у квалитетној комуникацији коју остварује са њима, подстицањем на самостално и критичко мишљање, као и на одговарајућу примену стечених знања изван наставе. У прилог томе говоре и високе оцене евалуација наставе и појединих курсева др Симића, које се крећу од 3,96 до 5,00, или у просеку 4,68. Симићев рад на обезбеђивању научног подмлатка потврђује менторство једне одбрањене докторске дисертације, учешће у четири комисије за одбрану докторске дисертације, менторство три мастер рада и четири завршна рада.

Стручно-професионални допринос

Стручно-професионални допринос проф. др Владимира Симића исказан је вишеструко и после његовог избора у звање ванредног професора, како на факултету, тако и ангажовањем у академској и широј друштвеној заједници. Од 2020. је главни и одговорни уредник Зборника Матице српске за ликовне уметности, био је главни уредник зборника радова *Иван и Ђорђе Табаковић* –

градитељи српске културе XX века (Нови Сад 2018), члан је Сентандрејског одбора Српске академије наука и уметности (од 2021), члан ICOM-а Србије (од 2018), члан Немачког друштва за проучавање 18. века (*Die Deutsche Gesellschaft zur Erforschung des 18. Jahrhunderts*) (од 2018), члан Стручног савета Републичког завода за заштиту споменика културе (од 2022), члан Комисије за полагање стручног испита у области заштите непокретних културних добара (од 2022), а на Филозофском факултету је члан Комисије за студентска питања (од 2018), члан Статутарне комисије (2019) и члан Комисије за упис на мастер студије (од 2018. до 2021).

Професор Симић је и секретар Одељења за ликовне уметности Матице српске (од 2016), члан Комисије за доделу *Награде Спомен-збирке Павла Бељанског* у Новом Саду (2019) и члан Комисије за доделу *Награде Павле Васић* Удружења ликовних уметника примењених уметности и дизајнера Србије (2019–2020).

Учествовао је у организацији ауторске изложбе *Крачун* која је одржана у Галерији Матице српске од 18. октобра 2019. до 23. фебруара 2020, одржао је једно јавно предавање у Народном музеју у Београду (2019) и једно предавање по позиву на мастер студијама Института за славистику Универзитета у Келну (2021).

Закључно мишљење и предлог комисије

Кандидат др Владимир Симић у потпуности испуњава услове за избор у звање редовног професора на основу законских одредби, одредби Статута Филозофског факултета, Критеријума за стицање звања на Универзитету у Београду и Правилника о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду. Досадашњим научно-истраживачким радом (објављеним научним радовима, учешћем на међународним и националним скуповима и научним пројектима, сарадњом са водећим установама науке и културе) и педагошким радом (ангажовањем на развоју наставе и научно-наставног подмлатка) др Владимир Симић се сврстао у ред најплодотворнијих и најугледнијих историчара уметности, а посебно важан допринос је дао новом и модерном начину изучавања српске уметности 18. века.

Узимајући у обзир све претходно речено, Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Филозофског факултета у Београду да ванредног професора др Владимира Симића изабере у звање редовног професора за ужу научну област Историја ликовних уметности и архитектуре на неодређено време.

Београд,
13. јули 2022.

проф. др Бранислав Тодић, редовни професор
Филозофског факултета Универзитета у Београду

проф. др Игор Борозан, редовни професор
Филозофског факултета Универзитета у Београду

др Љиљана Стошић, научни саветник
Балканолошког института САНУ у Београду

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

І - О КОНКУРСУ

Назив факултета: ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
 Ужа научна, односно уметничка област: Историја ликовних уметности и архитектуре
 Број кандидата који се бирају: један
 Број пријављених кандидата: један
 Имена пријављених кандидата: Владимир Симић

ІІ - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Владимир, Милован, Симић
- Датум и место рођења: 29. 9. 1976, Нови Сад
- Установа где је запослен: Филозофски факултет Универзитета у Београду
- Звање/радно место: ванредни професор
- Научна, односно уметничка област Историја ликовних уметности и архитектуре

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет
- Место и година завршетка: Београд, 2003.

Мастер:

- Назив установе:
- Место и година завршетка:
- Ужа научна, односно уметничка област:

Магистеријум:

- Назив установе: Филозофски факултет
- Место и година завршетка: Београд, 2008.
- Ужа научна, односно уметничка област: Историја ликовних уметности и архитектуре

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет
- Место и година одбране: Београд, 2013.
- Наслов дисертације: Захарија Орфелин (1726-1785)
- Ужа научна, односно уметничка област: Историја ликовних уметности и архитектуре

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- доцент (2013)
- ванредни професор (2018)

3) Испуњени услови за избор у звање редовног професора

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
<u>2</u>	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	Залагање и посвећеност раду са студентима професора Владимира Симића огледају се у квалитетној комуникацији коју остварује са њима, њиховим подстицањем на самостално и критичко мишљање, као и на одговарајућу примену стечених знања изван наставе. У прилог томе говоре високе оцене евалуације наставе и појединих курсева др Симића, које се крећу од 3,96 до 5,00 или у просеку 4,86.
<u>3</u>	Искуство у педагошком раду са студентима	Од почетка рада на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду (2004) Владимир Симић је ангажован у настави, а у складу с оствареним резултатима у научном и педагошком раду напредовао је од асистента приправника до ванредног професора. У раду са студентима обављао је различите задатке и послове: од реализације задатих

		програма вежби у улози асистента, до самосталног обликовања предметног програма, преко разноликих видова консултативног рада и наставе са студентима на свим нивоима студија, као и у циљу израда завршних и мастер радова и дисертација из области Српске уметности новог века. Као полазиште у разради и унапређењу предметних програма кандидат се служи увидом у најновија теоријска и методолошка сазнања, користећи савремена домаћа и европска искуства у школској и научно-истраживачкој пракси
--	--	--

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
<u>4</u>	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	Од избора у звање ванредног професора, др Владимир Симић је био ментор за израду једне докторске дисертације и три мастер рада. Учествовао је и у раду комисија за одбрану четири докторске дисертације и два мастер рада.
<u>5</u>	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	У протеклом периоду проф. др Владимир Симић је учествовао у комисијама за одбрану три мастер рада: 1. Тамара Станковић, <i>Целивајућу иконе</i>

		<i>Николе Нешковића, мастер рад, Филозофски факултет у Београду, 2021 (ментор),</i> 2. <i>Ирис Булић, Цветно сликарство у доба бидермајера, мастер рад, Филозофски факултет у Београду, 2020 (члан комисије),</i> 3. <i>Милан Бојић, Руске године Теодора Јанковића (1782-1814), мастер рад, Филозофски факултет у Београду, 2019 (члан комисије).</i>
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	Од избора у звање ванредног професора, др Владимир Симић је био ментор за израду једне докторске дисертације и члан комисије за одбрану четири дисертације: 1. <i>Александра Человски, Визуелна репрезентација племства у српској култури XVIII века у Хабсбуршкој монархији, Филозофски факултет у Београду, 2020 (ментор),</i> 2. <i>Туфик А. Тајер, Литургијска теологија дела Захарије Орфелина: Против папства римског (ПБ Рс 214) у контексту конфесионално-полемичке литературе Карловачке митрополије XVIII века, Православни богословски факултет у Београду, 2021 (члан</i>

		комисије), 3. Мирослав А. Лазић, <i>Издавачка делатност Божидара и Вићенца Вуковића у Венецији (1519-1561),</i> Филозофски факултет у Београду, 2021 (члан комисије), 4. Огњен Крешић, <i>Манастир Хиландар и Бугари у XVIII веку: културне и економске везе,</i> Филозофски факултет у Новом Саду, 2021 (члан комисије), 5. Јована Николић, <i>Античке теме у симболистичком сликарству Гистава Мороа,</i> Филозофски факултет у Београду, 2020 (члан комисије)
--	--	--

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се		

	бира, у периоду од избора у претходно звање		
1 2	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
1 3	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
1 4	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
1 5	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
1 6	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
<u>1</u> <u>7</u>	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира	два рада М23	1. V. Simić, <i>Early Cyrillic Printed Books and the Migration of Decorative Forms between the Adriatic and the Danube around 1500</i> , Зорграф 44 (2020) 189-204 (М23) 2. V. Simić, <i>The Impact of Migrations on the Transformation of Serbian Religious Art in the 18th Century</i> , Astra Salvensis 2 (2019) 331-338. (SJR Q1=М23)
<u>1</u> <u>8</u>	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51	један рад М24, два рада М13, један рад М14	1. В. Симић, <i>Путовање Саве Текелије у Русију: скица Источне Европе у белешкама просвећеног племића</i> , Књижевна историја, год. 53, бр. 173 (2021) 41-65 (М24) 2. V. Simić, <i>The spectacle on paper and the baroque theatre of war: the conquest of Belgrade 1717</i> , Baroque Belgrade: transformation 1717-1739, Belgrade: Institute of Archaeology: City Museum 2019, 60-73 (М13) 3. В. Симић, <i>Између Жефаровића и Соларића: промена историјске слике светих Ћирила и Методија у другој половини XVIII века</i> , Наслеђе и стварање: Свети Ћирило, Свети Сава: 869-1219-2019, II, Београд, Институт

			за српски језик САНУ 2019, 849-865. (M13) 4. В. Симић, <i>Угарска краљица Марија Терезија као српска владарка: династички патриотизам и визуелна пропаганда</i>, Из историје српско-мађарских културних веза, књ. 2, Нови Сад, Матица српска 2019, 157-179 (M24)
<u>19</u>	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51	два рада M51, три рада M24	1. В. Симић, <i>Јакоб Шмуцер и Захарија Орфелин: једна уметничка сарадња у српској графици 18. века</i>, Зборник Народног музеја 24/2 (2020) 111-127 (M51) 2. В. Симић, <i>Погреб и постхумни портрет митрополита Павла Ненадовића: цртежи Теодора Крачуна и Захарије Орфелина</i>, Саопштења 50 (2018) 161-174 (M51) 3. V. Simić, <i>Politics, Orthodoxy and Arts: Serbian-Russian Cultural Relations in the 18th Century</i>, Musicology 28 (2020) 79-98 (M24) 4. В. Симић, <i>Рецепција Мандилиона у доба просветитељства: икона Арсенија Теодоровића из српске цркве у Будиму</i>, Зборник Матице српске за ликовне уметности 48 (2020) 41-56 (M24) 5. V. Simić, <i>Popular Piety and the Paper Icons of Zaharija Orfelin</i>, Balcanica 51 (2020) 45-64 (M24)
<u>20</u>	Цитираност од 10 хетеро цитата.		1. V. Simić, <i>Patriotism and propaganda: Habsburg media promotion of the Peace Treaty of Passarowitz</i>, The peace of Passarowitz 1718, ed. by Charles Ingrao and Nikola Samaržić, West Lafayette, Indiana: Purdue University Press 2011, цитирано у: <i>Барокни Београд: преображају 1717-1739</i>, ур. Весна Бикић, Београд: Археолошки институт: Музеј града Београда 2019, 16.

			2. В. Симић, <i>За љубав отаџбине: патриоте и патриотизам у српској култури XVIII века у Хабзбуршкој монархији</i>. Галерија Матице српске: Нови Сад 2012, цитирано у: М. Тимотијевић, <i>Теодор Крачун</i>, Нови Сад: Галерија Матице српске 2019, 134, 272, 297; такође у: М. Bešlin, <i>Identitetske i ideološke pretpostavke u funkcionisanju Vojne granice u Banatu u XVIII veku</i>, у: Војна граница у Банату и банатски милитари у 18. и 19 . веку: тематски зборник, ур. Маја Седларевић, Нови Сад: Центар за политичко образовање 2014, 33, 35-36. 3. V. Simić, „Gnädiger Kaiser” und „treuer Untertan”: <i>Dynastic Patriotism and Orthodox Subjects in Eiteenth-Century Habsburg Monarchy</i>, у: <i>Encounters Europe's Southeast: the Habsburg Empire and the Orthodox World in the Eighteenth and Nineteenth Centuries</i>, Happner Harald, Posch Eva, Bochum 2012, цитирано у: Razvan Rosu, <i>Un informator depozitar de exceptie: Niculaie a Petrii Curtii din crângul Rusesti</i>, Philologica Jassyensis, Vol. 12, Iss. 2 (2016) 174; такође : Charles W. Ingraо, <i>The Habsburg Monarchy 1618-1815</i>, Cambridge University Press 2019, 292; такође у: Anne-Sophie Banakas, <i>Les portraits de Marie-Thérèse représentation et lien politique dans la Monarchie des Habsburg (1740-1780)</i>, Berlin: De Gruyter 2022, 8, 9, 17, 174-175. 4. В. Симић, <i>Захарија Орфелин (1726-1785)</i>, Београд: Филозофски факултет 2013 (докторска дисертација), цитирано у: И. Стевовић, <i>ET IN PATRIA EGO: средњовековни споменици у путописима из Србије с почетка XIX века</i>, Етноантрополошки проблеми 12/4 (2017) 1292, 1293.
--	--	--	---

			5. В. Симић, <i>О могућим изворима и ауторима дрворезних илустрација Октоиха петогласника (1494)</i>, Зограф 40 (2016), цитирано у: М. Лазић, <i>О времену штампања цетињског Октоиха петогласника: прилог хронологији издања штампарије Црнојевића</i>, Рукописна и стара штампана књига: зборник радова, ур. Душица Грбић и Светлана Вучковић, Београд: Нови Сад: Библиотека Матице српске 2018, 128; такође у: М. D. Ristić, <i>A Contribution to the study of the emergence of illustration as an independent art discipline in Serbia</i>, Зборник Матице српске за ликовне уметности 48 (2020) 106. 6. В. Симић, <i>Слика прошлости као историјски аргумент: рецепција средњег века у српској барокној уметности</i>, у: Замишљање прошлости и рецепција средњег века у српској уметности XVIII-XXI века, ур. Л. Мереник, В. Симић, И. Борозан, Београд 2016, цитирано у: Идентитети и медији: уметност Анастаса Јовановића и његово доба, ур. Игор Борозан и Данијела Ванушић, Београд: Музеј града Београда; Нови Сад: Матица српска 2017, 116. 7. В. Симић, <i>Портрет детета у српском сликарству 19. века</i>, Нови Сад: Спомен-збирка Павла Бељанског 2004, цитирано у: С. Мишић, Ђура Јакшић: између мита и стварности, Нови Сад: Галерија Матице српске; Београд: Народни музеј 2019, 28. 8. В. Симић, <i>Захарија Орфелин и ликовна академија у Бечу: прилог биографији</i>, Зборник Народног музеја 21/2 (2014), цитирано у: Б. Чалић, Захарија Орфелин у Бечком дневнику 1772. године, Летопис СКД Просвјета 2015, 422.
--	--	--	--

		9. В. Симић, <i>Културни трансфер у доба просветитељства: Орфелин, Калиграфија и реформа српских основних школа</i>, Зборник Матице српске за ликовне уметности 37 (2009), цитирано у: М. Д. Стефановић, <i>Просветитељство/просветитељства у словенским књижевностима</i>, у: Српска славистика: колективна монографија, том 2, Књижевност, култура, фолклор: питања славистике, ур. Бошко Сувајџић, Београд 2018, 351. 10. В. Симић, <i>Сава Текелија - патриота, просветитељ и добротвор на размеђи XVIII и XIX века</i>, у: Сава Текелија: велики српски добротвор, Нови Сад: Галерија Матице српске 2010, цитирано у: И. Борозан, <i>Границе лојалности: Срби и слике Хабзбурговаца у другој половини 19. века</i>, Зборник Матице српске за ликовне уметности 42 (2014) 164. 11. V. Simić, <i>Politics, Orthodoxy and Arts: Serbian-Russian Cultural Relations in the 18th Century</i>, Musicology 28 (2020), цитирано у: R. Prelipceanu, <i>Change of Status: Change of Art</i>, Athens Journal of History 8 (2021) 22. 12. В. Симић, <i>О псеудониму Захарије Орфелина</i>, Прилози за књижевност, језик историју и фолклор 82 (2016), цитирано у: А. Человски, <i>Племство у српској визуелној култури XVIII века</i>, Нови Сад: Матица српска 2021, 158. 13. В. Симић, <i>Свет детета и његова слика у српској уметности 19. века</i>, у: Приватни живот код Срба у деветнаестом веку, ур. Ана Столић и Ненад Макуљевић, Београд: СЛЮ 2006, цитирано у: М. С. Павловић, <i>Култура становања почетком XX</i>
--	--	--

			века према предавањима професора архитекте Николе Несторовића, Зборник Матице српске за ликовне уметности 48 (2020) 141. 14. В. Симић, <i>Одблесци просветитељства на Лешенколовом портрету темишварског епископа Петра Петровића</i>, Српска теологија данас (2016), Београд 2017, цитирано у: Б. Тодић, <i>Епископ Викентије Поповић (1774-1785): прилог историји и уметности Вршачко-карансебешке епархије</i>, Нови Сад: Матица српска 2020, 69.
<u>2</u> <u>1</u>	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	три рада	1. V. Simić, <i>The Impact of Engravings on the Painting of Arsenije Teodorović in the Serbian Church in Buda</i>, in: <i>Beyond Boundaries: Conceptualizing Netherlandish Prints</i> (proceedings from the conference held at The National Museum in Belgrade, October 21-22, 2019), ed. Dragana Kovačić and Jasmina Novaković, Belgrade: The National Museum 2021, 141-152 (М33) 2. В. Симић, <i>Орфелинов и Доситејев грађански патриотизам: однос српских интелектуалаца према просветитељским реформама Јосифа II</i>, у: <i>Век просветитељства у српској култури (међународни научни скуп 15. март 2019)</i>, ур. Душан Иванић, Војислав Јелић и Ненад Ристовић, Београд: Задужбина „Доситеј Обрадовић” 2020, 101-118 (М33). 3. В. Симић, <i>Захарија Орфелин, пијетизам и рано просветитељство код Срба</i>, у: <i>Осам векова аутокефалије Српске православне цркве: зборник радова међународног научног скупа „Осам векова аутокефалије Српске православне цркве (1219-2019): историјско, богословско и културно наслеђе”</i> (Православни богословски факултет, 10-14. децембар 2018), ур. Владислав

			Пузовић и Владан Таталовић, књ. 2, Београд: ПБФ 2020, 405-412 (M33)
<u>2</u> <u>2</u>	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије M61 или M63	три рада	1. В. Симић, <i>Динамика културног простора у 18. веку: црква у Српском Ковину као модел</i>, у: Српски културни простор: устројство, проблеми, вредности (зборник радова са скупа одржаног у Матици српској 17-18. маја 2019), ур. Драган Станић и др., Нови Сад : Матица српска 2020, 447-457 (M63) 2. В. Симић (коауторство са Мирославом Костић), <i>Гроф Георгије Бранковић у митској нарацији и историји 18. века</i>, у: Богословље и духовни живот Карловачке митрополије (зборник радова са научног скупа одржаног у Београду и Новом Саду 16-17. децембра 2019), ур. Владимир Вукашиновић и Порфирије Перић, Београд: Институт за културу сакралног - Монс Хемус: Православни богословски факултет 2020, 251-261 (M63) 3. В. Симић, <i>Бога се бојте, цара поштујте (1 Петар 2: 17). О поштовању цара, апостолским посланицама и Хабзбуршком неоапсолутизму средином 19. века</i>, у: Срби у Угарској: 1848-1918: од Мајске до Велике народне скупштине (зборник радова са научног скупа одржаног у Новом Саду 2. новембра 2018), ур. Љубомирка Кркљуш, Петар Крестић и Драган Станић, Нови Сад: Матица српска 2019, 151-166 (M63)
<u>2</u> <u>3</u>	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	један	В. Симић, <i>Портрет српског интелектуалца у доба просветитељства</i> , Нови Сад: Матица српска: Галерија Матице српске 2022 (ISBN 978-86-80706-76-4)
<u>2</u> <u>4</u>	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		Проф. др Владимир Симић у свом досадашњем раду објавио је 63 самостална и један коауторски рад (међу којима су три монографије, 18 поглавља у монографској

		публикацији, 17 чланака у научним часописима и зборницима, 15 радова објављених у целини са научних скупова, један каталог изложбе, 10 енциклопедијских и каталошких јединица) и био уредник 6 научних публикација. Од избора за ванредног професора објавио је једну монографију, шест поглавља у монографској публикацији, осам чланака у научним часописима и зборницима, шест саопштења са научних скупова објављених у целини и шест енциклопедијских, односно каталошких јединица. Према категоризацији научних часописа, др Владимир Симић је од избора за ванредног професора објавио: два рада у часописима категорије M23, четири рада у часописима категорије M24, два рада у часописима категорије M13, један рад у часопису категорије M14, два рада у категорији M51, три рада у категорији M33 и три рада у категорији M63.
--	--	--

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. Главни и одговорни уредник часописа Зборник Матице српске за ликовне уметности (2020-), Главни уредник зборника радова Иван и Ђорђе Табаковић - градитељи српске културе XX века, Нови Сад, Матица српска 2018. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. Члан Сентандрејског одбора САНУ (2021-) 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. Ментор за израду једне докторске дисертације и пет мастер радова,

	Члан комисије за одбрану четири докторске дисертације и два мастер рада 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима. Сарадник на научном пројекту <i>Представе идентитета у уметности и вербално-визуелној култури новог доба</i> (бр. 177001) које финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (до 2018)
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. Члан ICOM-а Србије (2018-), Члан Немачког друштва за проучавање 18. века (Die Deutsche Gesellschaft zur Erforschung des 18. Jahrhunderts), Члан Стручног савета Републичког завода за заштиту споменика културе (2022-). 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. Члан Комисије за студентска питања (2018-), Члан Статутарне комисије (2019) Члан Комисије за упис на мастер студије школске 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021. године 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. Члан Комисије за полагање стручног испита у области заштите непокретних културних добара при Министарству културе и информисања (2022-) 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. Предавање у Народном музеју у Београду <i>Од Крачуна до Чешљара: европски оквири српског барокног сликарства</i>, одржано 25. априла 2019 Организација ауторске изложбе <i>Крачун</i>, одржане у Галерији Матице српске од 18. октобра 2019. до 23. фебруара 2020. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руководијење или учешће у међународним научним или стручним пројекатима и студијама Сарадник на међународном пројекту <i>People in Motion: Entangled Histories of Displacement across the Mediterranean (1492-1923)</i> (Cost Action 18140) који финансира COST (European Cooperation in Science and Technology)

	2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. Члан комисије за одбрану докторске дисертације Туфик А. Тајер, <i>Литургијска теологија дела Захарије Орфелина: Против папства римског (ПБ Рс 214) у контексту конфесионално-полемичке литературе Карловачке митрополије XVIII века</i> на Православном богословском факултету у Београду, Члан комисије за одбрану докторске дисертације Огњен Крешић, <i>Манастир Хиландар и Бугари у XVIII веку: културне и економске везе</i>, на Филозофском факултету у Новом Саду, 2021 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. Секретар Одељења за ликовне уметности Матице српске (2016-) 4. Учесће у програмима размене наставника и студената. 5. Учесће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству. Предавање по позиву на мастер студијама Института за славистику Универзитета у Келну, одржано 23. априла 2021,
--	---

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Кандидат др Владимир Симић у потпуности испуњава услове за избор у звање редовног професора на основу законских одредби, одредби Статута Филозофског факултета, Критеријума за стицање звања на Универзитету у Београду и Правилника о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду. Досадашњим научно-истраживачким радом (објављеним научним радовима, учешћем на међународним и националним скуповима и научним пројектима, сарадњом са водећим установама науке и културе) као и педагошким радом (ангажовањем на развоју наставе и научно-наставног подмлатка) др Владимир Симић се сврстао у ред најплодотворнијих и најугледнијих историчара уметности, а посебно важан допринос је дао новом и модерном начину изучавања српске уметности 18. века.

Узимајући у обзир све претходно речено, Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Филозофског факултета у Београду да ванредног професора др Владимира Симића изабере у звање редовног професора за ужу научну област Историја ликовних уметности и архитектуре на неодређено време.

Београд, 13. јули 2022.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

проф. др Бранислав Тодић, редовни професор
Филозофског факултета Универзитета у Београду

проф. др Игор Борозан, редовни професор
Филозофског факултета Универзитета у Београду

др Љиљана Стошић, научни саветник
Балканолошког института САНУ у Београду

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
КТ 05/2-7 бр.
Београд, 10.10.2022. године

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017 и 210/2019) и члана 210. Статута Универзитета у Београду - Филозофског факултета (број: 1/26-2 од дана 23.11.2018. године), издајем следећу:

ПОТВРДУ

Проф. др Владимиру Симићу, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета број 1634/1-III/1 од дана 22.09.2022. године за избор у звање редовног професора за ужу научну област Историја ликовних уметности и архитектуре, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Универзитету у Београду-Филозофском факултету.

1. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
2. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом/ој
-Стручној сарадници за радне односе

ДЕКАН ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата: Владимир Симић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 31.05.2022.
